

FOTOGRAFICKÝ WORKSHOP V OLOMOUCI

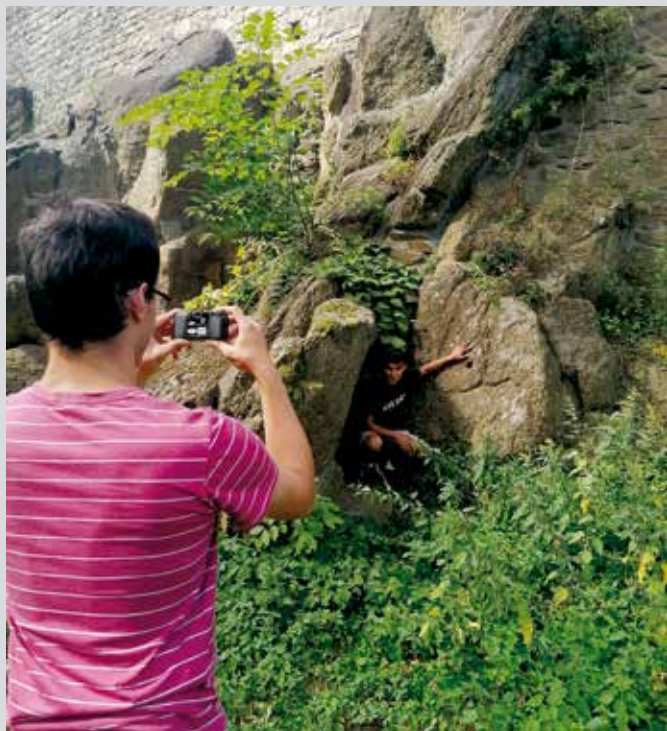
Již pátým rokem patří ostravský Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením k aktivním účastníkům charitativního projektu Pomáháme fotografiemi. Proto jsme ani letos nemohli vynechat jeden z jeho fotografických workshopů, který se odehrál u nás na Moravě pod vedením profesionální fotografky Jarmily Štukové, zatímco dva předchozí se uskutečnily ve dnech 15. a 23. srpna v Pelhřimově a v Praze na Pražském hradě pod vedením Václava Šilhy a Jiřího Pravdy.

I když v tomto roce bylo kvůli Covidu-19 vše mnohem komplikovanější než jindy, Marta Kopecká, zakladatelka a duše tohoto projektu, vše i v náročných podmínkách zařídila, zorganizovala a naplánovala. Letošní moravský workshop se uskutečnil ve čtvrtek 27. srpna. V předchozích dvou letech se tyto akce konaly v Ostravě, kde jsme to měli doslova „za bukem“. Letos však padl los na krásnou moravskou metropoli Olomouc, kam jsme v den „D“ na-

těšeně vyrazili vlakem hned po ránu z ostravského hlavního nádraží. V Olomouci jsme zamířili pěšky na místo srazu – do Komunitního centra péče o válečné veterány v bývalém armádním domě. Bohužel, předsedkyně pořadatelského spolku Fotografiemi pro radost, Marta Kopecká, se workshopu tentokrát osobně zúčastnit nemohla, ale její „partačka“, Dana Václavíková, ji bezchybně nahradila. V Olomouci jsme se také sešli s další-

mi kamarády z ostravského spolku Naděje pro všechny v doprovodu jeho předsedkyně, paní Hany Hubaczové a z olomouckého Centra sociálních služeb Klíč. S nadšením jsme se přivítali s naší oblíbenou Jarmilou Štukovou, která se měla stát na pár hodin opět naší trpělivou inspirátorkou i rádkyní. Nezapře, že je fotografkou tělem i duší, která neváhá odjet do zemí sužovaných válkou, náboženskými konflikty, do zemí, kde není bezpečno.

Krásná, milá, usměvavá a vždy ochotná poradit. A když už jsme se sešli všichni, náruživí fotografové, vyrazili jsme v čele s Jarmilou do nedalekých Bezručových sadů. Letošním tématem workshopu bylo focení portrétů. Pozorně jsme si vyslechli Jarmiliny rady, jak na to, dozvěděli jsme se, co je kompozice a expozice, jak pracovat se světlem, aby fotka vyšla co nejlépe a další důležité informace. Pak už jsme hbitě vyrazili hledat nejlepší zákoutí parku a do něj vhodně zakomponovat objekt svého fotografického zájmu – kamaráda či kamarádku.

Bylo krásné pozorovat nadšené „studenty“, když si vybírali nejkrásnější pozadí, před nímž udělají úplně nejlepší fotku svého partáka. Mezi stromy se ozývaly požadavky – „Otoč hlavu doprava!“, „Udělej krok vlevo!“, „Vylez nahoru!“, „Ted vyskoč!“ anebo „Podívej se na ten keř!“ a jiné. Rázem byly Bezručovy sady plné nadšených lidí,

ček, pobíhajících s fotoaparátem, mobilem či tabletem v ruce, fotografů stojících, sedících, dřepících i ležících. Musíme uznat, že toto prostředí oplývá opravdu krásnými zákoutími, skalami, zajímavými stavbami i vegetací, a tak opravdu nebylo těžké najít kvalitní pozadí.

Parkem jsme běhali více než dvě hodiny, naše fotoaparáty byly plné povedených i nepovedených fotek. Ale všechno má svůj konec. Společně jsme se vrátili zpět do Komunitního centra, abychom se tady před odjezdem ještě maličko občerstvili a také si mohli prohlédnout zdejší výstavu věnovanou válečným veteránům. Nejdříve jsme se zdrželi u fotografií hrdinů, kteří zahynuli při výkonu své práce na různých vojenských misích. Byli to většinou mladí lidé, v jejich tvářích na fotografiích se zračila radost a nám z toho bylo tak trochu smutno...

Bohužel, náš vlak do Ostravy nečekal, a tak

jsme se museli vydat směrem k nádraží. Zpátky do Ostravy jsme se však vrátili s mnoha nezapomenutelnými zážitky, které nám určitě budou ještě dlouho připomínat i fotografie, jež jsme v Olomouci pořídili. „*Olomoucký fotografický workshop byl jedinečný a měl báječnou atmosféru,*“ pochvalovala si paní Hana Hubaczková ze spolku Naděje pro všechny. „*Opravdu všichni jsme si užívali nejen krásu Bezručových sadů, kde byli mnozí poprvé v životě, ale i přátelskou pohodu a radost, která nás workshopem provázela...*“ shrnula své dojmy za všechny. Těšíme se, až letošní fotografickou zeň uvidíme v příštím roce na putovních výstavách spolku Fotografie pro radost pod názvem Příroda v životě a život v přírodě...

**Text: VLADIMÍRA KALOČOVÁ
a BOHDANA RYWIKOVÁ
Foto: VLADIMÍRA KALOČOVÁ**

REDAKCE DOPORUČUJE

Renata Škaloudová a kol.

Pondělí či pátek, vždy má někdo svátek

Aktivizační pracovní listy pro seniory

Pracovní listy obsahují ucelený záběr aktivizace osob nad 65 let – rébusy, procvičování smyslových vjemů, komunikace a paměti a cvičení. Sjednocujícím prvkem pracovních listů jsou rébusy – doplňování jména do krátkého veršičku s možností ověření v kalendáři. Náměty činností ve výše zmíněných oblastech se jmény nebo veršičky daného týdne korespondují.

Brož., 64 s., 185 Kč

